

VORONYEZSI ESŐ

/szabad asszociációk/
2003-03-12

miki.vze.com

barath@go.to
© Baráth Miklós bm4art29c0

Hányingerem van a buszon, reggelente a kinyalt, kikent,
púderezett emberek látványától. Felelnek meg egymásnak,
nekünk. Belül meg minden más.

Elefánt A. néni. Mert matriarchális.

A felhők felettünk mennek.

Büszke, buta elkötelezettség.

Tiszta, meleg, nyári idő. Szeles. Kellemes. Vizuális, empirikus.
Egymás lábnyomában. Fiatalok, és új dolgokat találnak ki. — A
szomszéd úgy döntött, a magnószalagot feltekeri. Antitézis,
dialektika. Ő és a természet. — Végpont. Egyik nyomorék, a
másik kifosztott. — Egy kupacban a vidéki mivoltunkban. A
zárkóztak megnyílnak. — Keresztény alapok. L. nem válaszol.
Sima tény. Internacionális. A fák is gyümölcsöt eresztenek.

Ma még minden az enyém. — Lihegő „kutyák”. Falkában,
pozícióharccal. Nyár, nyár, nyár. Meg akarok halni.

Mint egy osztriga. — Puha koponyatető. — Virtuális bohóc.

Cipeli a szakállát, meg az íróasztalát. Felelősségoszlop.
Egocentrikus.

Nincs kiút. Digitális örvény. Két és fél óra. Jelenlét. Küzdelem,
ideg.

Idős emberek. Hogy tudnak holnapra tervezni?

Fejfájás. Kellemes, krémszínű. — Bukott vízimadarak.

Véletlenségében természetes. Könnyed dallamok. Semmibe
veszők. Dagadtak. *Botero*-kép-szerűek. Olyan a fejük, mint a
gyereküknek, az anyjuknak. Unalmasan egyformák.

Cipekednek, valamit barkácsolnak, a rádió
kívánságműsorában „édesanyámoznak”. Kutyavonyítás. — T.
részeg. Az a feje, ahol a szemüveg van. Az orrából bajusz lóg
ki. Kopasz.

Minden előzmény; tanárok vagy akármí. Időszerűtlen idő.
Csodálatos betegség. Deviancia. Gyorsan múló gondolat. *Déjà
vu*. — A kutyák szarnak is. A szót kisípolják. Társadalmi
szemérmesség. — Kilogramm per év. Aljas elvtelenség.

A bogár olvas. Nyári semmi.

Jó, hogy az intelligencia értékmérő.

Égett, fogtömés-fúrás szag. Bármilyen. Madár csipog, fej fáj.

Emberszerű. — Borzalmas nehézkedés. Le-fel kínlódás, gyerekekkel vagy anélkül. — **Mindenki cipeli a kezét.**

Jó beszéd; torokröhögés. — Szomszéd viccelődik; szatyrában italt visz. Szereti átjáratni magát. — Szevasz Z.!, táplálkozol? — kérdezném, de nem teszem.

Önművészet, vizualitás. Nem hiszem, hogy bármilyen is átbillentene. — Nincs semmi, csak a belső világ. A háziasszonyok ki sem látnak a praktikákból.

Lábkörmvágás, USA dollár árfolyam.

Művészet?... — Az!

Látásmód. — Meg kell lógatni az elmét!... Ritmus. — Vajon ugyanazt az arcot hordja?... — Elektronikus Jézus Krisztus.

Az orrom előtt mennek a napok. — Villa forma.

Kinn a szar. Verébkolónia. — Ápolatlan füstölőgép. *Senkivel* azonosulás.

*Efottos** csűrhe. — Liberalizmus eszméje. Pufók fejű kisgyerek. — Nyár, nyaralás. Egy-két hetet mindenki valahol. Árnyékban, sörrel. Görögdinnye, főttkukorica. — Legalább nem terhelt az Internet.

Két plépofa beszélget egymással, szerepet játszva.

A melót meg kell fizetni; ez egy ilyen műfaj. Máskülönben a kés bemegy.

Végletekig elmennek. — Szépen nézhetik a hátamat; elég viszonyulás.

Sokféleség? Anyázás? Atomizálódás. Áltársadalom. — A gyerekek maszek terráriumot csinálnak.

Ég világít; árnyékban a táj.
Hajlatok.

Meleg kifli, virsli...

Dagadt arisztokrata vagyok; a bőröm alá halmozom a jólétet.

* Egyetemisták és főiskolások országos találkozója; minden évben máshol rendezik meg.

Kerítéscsináló hétköznapiak.

Virtuális mocsok vagy akármi; jó zene. Áldott alternatíva, elektronikus révület. — Feszélyeztettség, bármíépítés. — —
Leterítette a lakótelepet a gyerekeivel. Hadd szóródjanak.
Túlmagasztalt házastársi viszony. — **Az arcát tolja kocsiban. Vigyorog, és nincsenek fogai.** A kertből cipelik a terményeket.

A hasonló irigyek gáncsolják egymást. Bajuszos, gömbölyded villám.

Mindegyik visz valami, kis patkányt. — Kurvaszar itt minden. Egyformaság, nyomor.

Nagyon és minden. Főleg kaja, étel.

Nem érnek utol a gondolataim... Jobban érzem magam vevők nélkül. Egyik oldalon a K., másikon a nőnek a férje, piros arccal, feltehetőleg kutyával. — Nyári zsibbadás. Hidegen más hangulata van a kólának. Akik már meghaltak, nyugton vannak.

Hogyan neveljünk korlátoltat? — mutatja az apa. — Az öregséget nem szeretik. Szép, sárga biliárdgolyó. Csúszkál az undor a hátamon.

Nyitva hagyom a szemem, és máris látok. Nap, fény; minden jó. Nem tudom palástolni magam.

Elvetek. Felnőttiség – önhatalmúság. Legyen gyors a halál!... — vagy lassú, úgylis mindegy, nem mi szervezzük.
Posztindusztriális. Alkotóerő. Lekényszerülés. Kis nyugi, pihenés. Látogatottsági statisztikák. Bohóckodó látomás. A véredényeimben folyamatok vannak. Hangya cipeli az eleséget. Rehabilitációs intézet. Egy informális utcában. **Füléből nő ki a szőr vagy a tarkójából, mindegy. Ugyanaz a történet százszor. Széttartás az egész testben.**

Bizonyosság, könnyedség. A veréb beleszórakozik a fűbe. Izületi bántalom; nyári sajtás. Egyenesen az örület felé! A gyerekek *leorosláncölközik* a környéket. — „Nem törődöm azzal a nagy, elzsírosodott agyaddal, amelyben minden folyamatokat a hormonok tartanak fenn.” **Gettó, poroszkálás.** Próbaborilla. Nekem van fantáziám. Ide tudom képzelni a tengert...

Olyan, jó nőt láttam, hogy azt gondoltam, mindjárt lerágom az ujjaimat, mint a rókák, mikor csapdába kerülnek.

Fáradt, *mocskológó* T. *Hányalék* van a bajuszán. Kellemes pár a V.-nével. Sárhempergők. — Isten ne adja, hogy eltakarodjanak!... Ki ébresztené a gondolatot?...

A műkritikusok rágják a szart, Michelangelo meg akkor festett remekművet, amikor akart.

Fekete korszakok, kontrasztok. Mogorva, monoton dallamok.

Öreg és romlott. Dekadens.

„Tisztes”, magyar emberhez méltóan kirekesztő. Vásottként kocsma és lakás közt. *Borzalomológia*. Zabálják a fagyaltot. A lábuk viszik őket előre. Szálkásak: csont és bőr. — **Undorodom és egyesekkel írom tele a telefonom.**

Van a talajban egy lyuk, mellette ugyanannyi föld; a nyugdíjasok és a gyerekek nézik a munkálatokat.

Mindegy, hogy mit mutattok, mindegy, hogy mit hisztek, azt látok, amit akarok. — „Azért van” felsőbbrendűség, hogy lehessen gyakorolni. — ... mint minden, új tapasztalatokkal tölt fel. — Teleraktam egy poharat vegyszerekkel. Remélem, a következő órákban nem esem a billentyűzetbe. — — **Nincsenek csodák, érted? Nincsenek csodák!**

Ma úgy éreztem, ha nem eszem meg a krumplispogácsákat, a túlvilágon szenvedni fogok.

Mindegyik a saját szubkultúrájának abszolút követének adja magát: K. mondja: *gumirocker*, bolond F. mondja: *álrapper*.

Piros otthonka, meg ilyenek. Oldalra lenéz, mintha lenne oka. — Csalódott vagyok; de lehet, inkább idealista. — Nincs tökéletesség. Felfordul a gyomrom a hírektől. Mennek a felhők, meg a szomszéd nő.

Bármit elfogadok, mint az eklektikában. Legyen hiba is, díszítőelem, akármi. Mindenki önéhségben. — Darukezelő. Loggia — mondja. Gyámolító. A hülyeség bekúszik. A gyerekek (hatalmas) műanyag fegyverekkel. — Ha nem jönnek a látogatók, elkezdek provokálni. — — Határeset. Miért van az, hogy a jó dolgok hamar eltűnnek? Szemét.

Miért nincs tetoválásod?; olyan populáris!...

Engem gyönyörködtetnek a rajzaim...

... kivenni a szart alóluk. Tiszta motiváció. **Az ember mi kedveset csinálhat azzal, akin látja, hogy idióta?...** Van nyaka fehér, kalapja zöld, mint egy fogkrémes tubusnak.

A *fiatal* hülye volt. Letördelte az ágakat. Naturalisztikus, groteszk.

Jó a napon akkor is, ha meleg. Van benne életerő. — Röhögések az ismeretlenségükkel, pénzéhségükkel. **A művészeti érték bolond lenne beléjük bújni.**

Jól formálja a geometriát — a testén.

Idén nem volt herpeszem. Kegyes hozzám az Isten.

Miért is ne idegesíteném őket?!... Legalább felkeltem az érdeklődésüket. Csak-csak fogékonyak valami másra. Hangya, csikk, pohár, ez-az; van itt minden.

Próbálok mosolyogni; nem úgy, mint a Mona Lisa; nyitott szájjal. — A szőlő kényszerűen átminősít: savanyú. Kegyetlen fejfájás, szem leesik, elgurul. — Ügyesen vegyíti a zöldet a sárgával. Néha szárral együtt szakad. Élet, habzsolás. A kutya emberformát ölt. — Átettem magam a következő félóraiba. Nem hogy nem nevelnek, hanem a jelenlétet is kerülik. Ordítógépek. A szemem előtt öregednek.

Szövegelj csak, te dadaista szépségeszmény! — Önstílus. Virtuális vibráció. Inkább a fény! Büszkén, jó ívekkel. Mindenki szeret sört koldulni, aztán orrot fűre fújni. Barna, hosszú haj. Szépség és csúnyaság egy közegben. Vendégek vörös formákkal. Kapcsolat. — Mennek balra-jobbra előképekkel. Fülledt zene. — — Rögtönzött kiállítás.

Olyan grafikai programot szereztem, hogy az Isten sem állíthat meg! — A. megy a Skodájával. Kutya és emberek poroszkálnak. Száraz tér. Hadarja a dolgokat; humorizál.

Én nem vagyok jó ember. Csak kapitalisztikus — mondaná az A. — Egyenlegelmélet.

A tölgyfát szeretem, mert szaga van, kérge, világot jelképező ereje.

A hím felsőbbrendűségtől felfordul a gyomrom; mikor az ostoba férfiak után kullognak, mint hülye, másodrendű vádlottak.

P. bácsi elmegy berúgni. — Légies medúza. — Megnézem a fényt...

Valakiből szeszszag jön. T. tette jelenlétét logikátlan kérdéssel. — **Vakarom a fejem, pedig csak nem akarom hallani a rádiót.** — **Nyáron szeretnek házasodni; jobbak a fények a fotózáshoz, és a ruhák sem áznak meg. Kitartanak egy évet.** — V.-né meg úgy *van*, mint az Univerzum.

Nagy, nehéz ritmusok. Elektromosak. A memória... Sose legyek nemzeti érzelmű!... Még a végén erőltetnem kellene valami hazaszeretetet. — Meglehetősen szórást mutatnak intelligencia tekintetében.

Csinálok valami jobb agyféltekéset... Felül van a nyár. Asszociatív. M. néninek szimmetrikus a frizurája, homlokból kifésülve. — Az evés fog megölni. — — Adogatnak címeket, de nem válaszolnak. Szép cirkuszt csinálnak a felhők felettem. — Nem hiszek az elvont tudományosságban.

Büntetése a képessége. — Meg is állhatna a világ, akár... Merengés vagy bármi. Milyen jó, hogy vannak értékek!... Még sírni is kellene. Nem minden a mocskok. Van *Pink Floyd, Animals* is. Törni-zúzni!... és nem elég hangos!... Nem hallom a rőfögést! — Vedd ezt meg, és átértékeled a világot! — Röhögnöm kell!...

Nehéz... pedig szeretnek nézni. Azzal úgysem lehet mit csinálni; a szem adott, a közlekedéshez nyitva kell tartani. — Kutyapásztornő. Férges.

P. bácsi olyan, mint egy hülye; ragaszkodik a kinézethez. Ma nem is részeg. (Esetleg jól álcázza.) — — A rondaság ott van a hírekben, a szépség a reklámokban. Eszménykép és valóság.

Mert mondhatnám a szomszédra azt is, hogy egy öregember eszi a fagyit, de azt is, hogy egy kaméleon. — Bájolgásnak végtelen tengere. — Bizonyos időközönként „**genet-X**”-eznem kell, különben nem érzem jól magam.

Kutya és gazda azonos eséllyel. *Lakótelepsorvadás.* Sorsrontás.

Legyen optimizmus! — /Curriculum vitae/ Megszülettem, aztán felcseperedtem. Ilyen-olyan hatások értek. Némi iskolát is elvégeztem; nem túl sokat, nem túl keveset. Érték ehhez-ahhoz. Sikeres vagyok picit, javarészt nem. Érdekel az önmegvalósítás. Szeretem a művészetet, az alkotás folyamatát; olyankor megszabadulok a környezeti problémáktól, gátlásoktól; erre mostanában jöttem rá. (Jó lesz fegyverként használni.)

Hajlamos vagyok a büszkeségre, a *negatívumokat másokban keresésre*, de tudom, ezeket el kell hagynom. — Nem gondolok magamról semmit.

/Komló, 2001 augusztus 23./

Egy pénztárban nem lehet kiművelődni. Bégetnek a birkák. Követik az elől haladót. Csajok mászkálnak hátitáskákkal. Az egészek mindig egy perspektívája van — sajnos.

Kopj le! — az az én kólám — mondom a légynek magamban. —
— Van egy puffer, egy késleltetés, és nem kell találkoznom velük. — Szép ívet zár be a háta; akár körcikk. **A háztetők azért hegyesek, hogy a víz lefolyjon róluk. Ez egy ilyen, összkulturális hagyaték. Ugyanis nem vízgyűjtő; taszító. A folytonos nedvesség nem szolgálja az ember komfortérzetét. A kéménylyuk meg nem számottevő.** — A praktikus kérdések mindig előtérbe kerülnek. Az illető nem ér rá merengeni, mikor ott az éhes gyerek. Anyag-anyag, a természetnek egyre megy. A szép, fehér autóban nem látszik betegnek.

Elég az S. szájába nézni röhögés közben, és nem is kell több.

Ólmozott az agyam. Delelőn túl a nyár. Csend és valami olajos ételszag. Fülled az idő, bénultság. A szemgödröket betakarja a napszemüveg. Fedőfesték. — — Saját magam által rajzolt kép... **furcsán néz rám.**

F. beteg, és ez látszik is rajta. Szép nap. Néha berreg egy autó, egy repülőgép. — A cappuccino mindig elfogy. — Istennel takaróznak.

Egyszer csak eljön a pillanat, amikor el kell mennem fogorvoshoz.

Mindenféle kulturális alap, elem, meg efféle. Zene, meleg satöbbi. Jó is. A halál legyen szenvedélyes. Semmire nincs semmilyen magyarázat, a jelenségek önmagukban léteznek. Még jó, hogy vannak művészek. Elegem van a szemétből; kidobok mindent! Álomkór. — Nem hiszem, hogy előjele lenne a hangulatomnak. Bele a pirosba!... Nem kell háttérvilágítás; árt a színeknek. Egy másodperc. Néha nem könnyű dönteni; máskor hamar jön.

A boldogtalanság az életnek szerves része; boldogságom alapja. — A szomszéd néniék hallgatják a tévét, meglehetősen ambícióval. — **Üres koporsó.**

Minden sejtem tiltakozik ellene; de kiszolgáltatott vagyok, mert olyat kínál eladásra, amit máshol nem kapok meg. — Miért ne lennék hülye?!... **Két dologba betegszem bele: 1 ha nincs sikerélményem, 2 ha fogorvoshoz kell mennem.** Egyszer úgyis megvadulok.

Nem tudom, hogy szar hangulatban vagyok vagy jóban, de zúz az agyam. Marilyn Mansont hallgatok ezerrel, és öntöm a kólát magamba.

Tele van minden sznobbal... Olyan értékválság van, hogy az le sem írható!...

Őszi romlás. Semmi nincs odaát. Sose legyek hagyománytisztelő. Nincs semmi, és nincs semmi. Ronda korhadás. Halálhangulat. Az eladásösztönzésnek van egy arca. Szerepjáték. Mindent meg akarok változtatni! 2 literes, visszaváltható. Cukor nélkül. Halál hangja. Nagyon hülye szlogeneket tudnak kitalálni!... Egyszerre akarok szeretni és gyűlölni. Motiváljatok kutyák! Mindent feketére festek. Pillanatnyi boldogság.

Ha van Isten, akkor elmossa ezt az egész tömeghisztériát. Jó, hogy címkével látják el a gyerekeket, könnyebb válogatni köztük. — Tulajdonképpen semmi rossz nincs, csak fel kell ébrednem. Úgy látom, az időjárás vált egyet.

Belső hangulat, Korinthusi oszlop. Egy kis könyv, és máris Heideggernél tartok. — Puha, bánatos dörmögés.

Nem értem, miért keresem a hűtőben a magnómat.

Nem akarok menni dolgozni. Elkerül a gyakorlatiasság. Inkább nézném a zene hatását a kijelzőn. Lassan hangosítom. Nem érzem a morális iránymutatást. Száraz, felületes. Nincs idő, és folyton ez a félelem... Gonosz verseny. Vannak kellemes dallamok. Nincs véglegesség, de néha a régi módszerek bejönnek. Gondban vagyok az önértékeléssel. H. az egyén szerepét hangsúlyozza. Nem tudom kik a látogatók... talán nem is léteznek!?!... A jövő elszigetel vagy besajtol?!... — **Röhögni kell, amikor az emberek üdvözlik egymást; mennyire nem gondolják komolyan!...** És minden tele van romlással! Csak az indulat segíthet. Falhoz vágnám a poharat, meg az órát! Második évezredes bénultság. És ha *világvége* lógom magam?!... Tetszik a gondolat. Ez az időszekvenciánk. Szeretem a jó élőzenét. Visszaléptetek. A legvadabb szélsőségeket sorakoztatok. Nézzenek szembe velem! Csak a tökéletességben hiszek. Legyen valami dokumentumérték, valóság, valami lecsupaszított! Nézzen rám! Nézzük egymást!

Helyzet és befolyásoltság. Rétegek, és hűnek kell lenni magamhoz. **Tehát távozom, némi undorral a hátamon.**

<http://miki.vze.com/> — koncentráltam magam.

A friss hotdodgezés boldogsággal tölt el; ilyenkor átértékelem a világ összes baját. Még a slágereket is jobban viselem. — Kijelentek, aztán visszavonok. Ezer szempont. Odamegyek, ahol lazulnak az eresztékek.

De szeretem magam elől látni!... — **És aki rájön, hogy mi kell a közönségnek, az meg is él belőle.**

Én már azt sem tudom, mi van alul, és mi van fent!...
Lefekszem.

Azt hiszem, archiválom a ruháimat jövő nyárra. Az eső elmos mindent. Melankóliát kelt a zenével. **Kis, vízlevezető árkokban szalad a hangulat.** Nedves természetesség. Tele érzettel. — Mitől törnek le az érzékelők? — — Elfogyott az italom, nincs szaggyalított melegérzet. — Én *mindennek* a híve vagyok. Rémitő. Akkora, mint egy óriásnarvál.

Szeretik bemondani a tévékben, a portréműsorokban, hogy nincsenek anyagi gondjaik. Közösség iránt elkötelezettek. — Kérdés: miért fordul fel a gyomrom tőlük?...

Internetragadás. Teljes tér. Néhány eszköz. Két zene, rémitő élmény. Segélyhívás. Eleve elrendelés. Foncsorozott napszemüveg. — Gazdagodom, gazdagodom, boldogtalanodom. Szépen elhülyülnek az évek felettünk. **A kreteneket arról lehet felismerni, hogy olybá mutatkoznak.** Mindig elbizonytalanodom. Olyan röhejes és relatív az egész!... Mindenki ott toporog, ahol remél valamit. Az akkumulátor veszi fel a töltést. Kezdetben mi mindenből csodát csináltunk!... És még van, ahol kommunizmust építenek!... **A boltosnő képzel magáról valamit.** A víz kikerüli a szigetet. Ősi, magyar elődeink. Nagy nép, kis nép?... Favázas sátrak. Megmérem az EEG-met. Apró, ideges vonalak. Eluntam. — Szeretnek a saját „zsenialitásukban” tetszelegni.

Nem vagyok egy kapitalista típus. Pedig kedvelem a versenyt; csak nem mindenben, és el-elkalandozom. Ehhez az egészhez meg rohadt következetesség kell. Gond, hogy hadilábon állok velem. Nem jól meghatározható karakterem van. Alkatom a kivétel, az elkülönülés; ami megint csak szerénységtelenség. — Nincs válasz, mint csomó mindenre. Érdekel inkább a világ!

Nincs is moralitás... vagy csak önmagában. Egyén van és közösségi megfelelés. Ki, hogy éri el? — Önző hülyék; *önzenek* magukban. Nekik ez akkor is jó!... Nincs is semmi, csak illúzió; mindenki ebből él. **A világot az illúzió hajtja (a depressziósokat az illúzió illúziója)**; egyéni és közösségi képzetek. Ki miben hisz, mit tart a maga számára elérendőnek. — — **Végül is, nincs sok gond egy gyerekkel: rázogatni kell a babakocsiban.**

Ha nő, **rúzszt tesz a szájára** — szociokulturális megfelelésként. (Kívénhedt kurva.) Hangsúlyozza a nemi szerepét — ha az Isten nem áldotta meg elég jelleggel. — A. büszkén jön az új nővel. Romlik a látásom; nem ismerem fel, de ennek ellenére megigazítja a haját. Szép, fiatal lányok.

(egész)

Tökéletes egyveleg: jó és rossz. A köszönés a pozitív közeledést fejezi ki. Kellemes közérzet, köztes hőmérséklet, napsütés, nyugalom. — A friss krumplispogácsa az Isten. Felmentem a világot.

Jó nyerni. Lelki kiegyensúlyozottság. — Tényleg szentély!; és azt nem lehet meggyalázni.

Ilyen hülyét!; nem tud szemérmetlenül hazudni... — Abban már nincs semmi, csak a szétvert élete.

Bárkivel megmérem magam; szájnyüvők! Becsukom az ablakom, és szétnézek a *térben*... — Megint nem aludtam éjszaka, és már nem is fogok erre a pár évre.

Hát persze!... kész vagy nem. Közeg. Kifejező?... Érzékeny? Hol kezdődik a *valami*?... Szándék vagy képesség? Mi az, ami... Ott egy valaki, szőke kisgyerek, aztán mivé lesz!... — **Elmegyek az álomvilágba...**

Egyszer majd leesik az arcom, és nem marad semmi, csak a zörgős csont.

Szép, vegyes képlet; talán élénkítőt kívánok. Mennyi minden!... Fel kell ébrednem. Még a saját munkáim is tetszenek. Iszonyú *mindenség*!... **Archiváljon már valaki!...**

És tényleg olyanok, mint az állatok! Szaporák. — Eleget bámultam magam előtt másokat! — — L. d. vagyok.

A jól megsózott percc is Isten. Megbontom az egységet: kiharapok belőle. (Többistenhit.) Cappuccinóval. Kifolyik a számból.

Itt, mögöttem házak omlanak össze. Villámlik. A világ apokaliptikus képet mutat. Legalább minden behuzalozott. *Égi és Földi szerelem*. Erre válaszoljon a környezetvédő!... Lapos, puha illatszerszag. Egyre jobban esik az eső. Még csoda, hogy a villanylámpák égnek. Kutya futkos céltalan. A busz várat magára. Megtettem minden óvintézkedést, mégis megszólított.

Mindennek megvan a maga helye! Repülőgép épületbe nem való!

Nem könnyű elhagyni... Nagyon hozzák magukat. Valamit találtak egymásban. Szomszéd megy italért; most melegszik az idő. Vannak forgalmasabb országok. Szeretném, ha teleportálnának valahová. Pusztulat. Senki nem érti az egészet, „miért”-eket fogalmaznak meg.

Megyek a romlás felé. Nem érdekel a kimenetel, csak az időpont; remélem minél később következik be. **Mindent felzabálók: ételt, információt.** Mint mindig, most is: **egyszerű a válasz.** Gyomorrontás. Virtuális széklet. A hírszerkesztők hülyeségeket beszélnek. Fenemód nincs nyugalmam. Nem megy le az emésztőcsatornámon.

Új szemlélet. Semmire nincs energia. A világ konkrét. A vonat a folyó mellett megy. Rálátható; civilizálható. Nagyváros közelsége. Gépek, egyebek. Őszi falevelek... Valamibe bele kell halni!... Élet nyitánya. Nem hihető. Szenvedélyesség! Leragadt szem. Szabályos, téglafarag színfoltok. Balaton. Régi, hajóhorgonyos hőmérő. Piros folyadék, giccses arany.

A könyv nem olvassa ki magát. Éjszakai felügyelet. — Percek múlva százezer kiló leszek, és a saját hasam látványától fogok rettegni. Rossz véleménnyel vagyok magamról. Megvesztem. Túrósbukta, sósrúd, cukros kóla. Nem könnyű felvenni az amerikai életformát. Dobálózom tucat szóval. Dagad és ég az arcom. Az óriásszúnyog leparkolt mellettem a hűtőn. Szemmel láthatóan jobb kondícióban van. Gond nélkül áll a függőleges falon. Mozdulatlan; nem jár pékségbe, könnyen bírja a testét. Eltűnt.

Esik az eső.

A vén szarosok fényképét pocsolyában szeretném látni. — — A kóláspohár sugározza az optimizmust Újabb idők jönnek. Rohadt tehetséges egy-két ember!... Kicsit többet adok a szemlélésre. Halmaz. Géphang. Kísérlet-kísértet.

Tömény örvény. Sértett érzékenység. Tiszta minőség. Változásigény.

Kezdehetnénk új fejezetet!... **A kisember nem nagyember, és ez roppant zavarja.** A lapok kihullanak a füzetből. Szétmállik minden. Büszkeség; az én váram, a te várad. Erősebbek a

papírpoharak. Kapitalista gépezet. — Némi melegség, ízözön.
Egyéni törekvés, karrier. Példaképek. — Optimum.

Nem mertem felvenni a koszos falevelet. — Body art.
Cappuccinova! Micsoda ördögi üzenet!... Folyton réginek
érezem. Vagy jól néz ki, vagy pénze van; valami előnyt keres a
maga számára. — Találtam egy jazzműsort a tévében.
Valamiben spekulálok. Rákeresek a tájművészre.

Afrikai-kék az ég. Még jobb is nélkűlűk.

Stílusözön. Szépen keverednek a felhők. Alatta mászkálunk. —
Nem maradt más az illetőből, csak DNS-vizsgálat. Lopni
fapofával kell.

Mégiscsak M. M. segít rajtam. — Netlovas, digitális guru,
sámán.

**Valami lehet a levegőben, a magyar közéletben. Dolgozók,
dolgoznak, és „mákos tészta”. Felőrlik egymás idegeit,
vagy mi? Le kell nyomniuk. Öltöny és vezetés. Elvárás.**

**Az Isten ne adja, hogy még egyszer olajos pincébe kelljen
mennem mézért! Kénytelen vagyok az árnyékos részeket
rajzolni. Nagy varjú.**

**A buszon nem is tudom, milyen érzés fogott el... piros
bogyókkal teli bokrot néztem; voltak mások is.
Viszonyrendszer: ők és én. Kellemes. Süt a nap; minden
odatartozik.**

A hűtőben az italom... én meg itt.

Fordított egyet a kapitalizmuson. Nem tudta, hogy ezzel
maga is részesévé válik.

**Rádióalternatíva. A nap szépen melegíti a bal fületem.
Szörcsögöm az üdítőt. Együttműködési készség.**

K. középterpeszállásban nézi a kutyát. Kiabál, de nem
foglalkozom vele. Eláramlott. Jönnek lányok. Szépek. Én kiülök
ide, szemlére téve magamat. Jelenkorig. Tudok kedves is lenni.
Színek, események. **A toleranciáról azt hiszik, egy tologatós
játék.**

Klimtet még meg kell fejtenem. — Enyhén szólva már máshol
vagyunk. Digitális- és téridőben. Betegség közeledik. „E” helyett
„3”-as nem jó. Átázott tintakék. Ilyen, hogy ez meg az, de nem is
érdekes, csak hogy a B. hozott érdekes tollat. Örökös
egyensúlyelmélet. Életszimulátor. Százféle értékmérő. —
Üvegből iszom a kólát! — Tegnap a másik oldalon fáj a hasam.

Átázott a papír, az idő is relativisztikussá vált. Mindent
megosztok!... Csukott szemmel. Belülről. Unalomig.

A világ fintorog, akár egy bohóc. — Milyen jó, hogy azt csináljuk, ami nekünk jó!... A szövegkiemelő hatása.

Meg még valami más is történik... **Szép zöld.** Katonai erő. Minden a másinak a tükrében... Mint a szabadjazz. — Sehogy nem jövök ki az idővel; kalkulálok jobbra-balra... Meleg fürdővizet szeretnék! Megyek is... Viszem az órát.

A legjobb, tönkretenni a fehér papírt. — A jazzkoncert olyan, mint a happening; szoros kapcsolat-intelligencia. — Csak a szépnak hódolok! **Össze-vissza kombinálok mindent, és huszonhetedike van.** Keverem a dolgokat.

Tünetedeznek a fiatalos szélsőségek. Szalámi kiflivel.

Szép, telifekete. Kiemeli a nőt.
Egyre csak a barokk hegedű jut eszembe.

Az Isten kegyeibe fogadott... Minden mindennek a metszete. A hímek önzőek. Gondolkozz!...
Kinetikus energiám.

Szép, kerekfejű. Gyík mászkál. Barna, hanyagmozgású.
Gyerünk, gyerünk! — megmászni a falat!

Lelkesedni tudtam. — Ébrenlét és álom közt. **Görög kultúrával frissítem a formanyelvezetem.**

Morcosan szemlélem... **V.-né nem hagyja ki a kérdést.**
Másnapra ugyanott tartunk. Van fogékonyságuk a művészethez, képesek megkülönböztetni a lényegest, a lényegtelenetől. Először ketten vannak, aztán hárman. — Szotyolázás, evés-ivás szövi át a hétköznapijainkat. Motivumgazdaság. **Digitális százharmincas van a szemem helyén.**

Lebasztam a füzetem.

Nem irigylem az öregeket a betegségek miatt.

Forgatom a szemem, tehát van bennem érdeklődés. Épp annyi tetszik, mint amennyi nem. — Mindenki a maga életének szemléltető eszköze.

Képlékeny. Nem érzem a többletet — viszont. Üldöznöm kellene a tökéletességet. — **Köti az ebet a karóhoz. Ellenőrző összegek.** Hagyom a véletlent. Fél kettő. Bármilyen. Magamról kell gondoskodni.

Kávészag. Kellemes. Képtelenek. Ennyi meg annyi évesek, ide meg oda jártak iskolába.

SOKKOLJANAK! Hagyjanak a küldetéstudatukkal. — Ne versenyezzen egy kávédarálóval! Logikus, kapitalisztikus, de a cél-érték ellenében hat. **Undorodom a középszerűségtől!** Rázza meg az agyat! Hangosítom a zenét. Elektronáramlás. Örültek. Elérhetetlen. — Pillanatra elfog az érzés, aztán továbbszáll.

Nem kell unatkozni. **Velem számolni**

kell. Ugyanazért a pénzért többet. Teljesen mindegy, hogy mit látok, színeset vagy közeget. Csak akkor jó, ha nincs magánál.

A minőség... Össze-vissza, és kiment a kólából a buborék. Fene se tudja, mikor van a jó időpont... az, amikor a piros gombot le kell nyomni. Mindent összemixelnek; ez most egy ilyen időszak. Eklektika. Nem eszem a lazább részeket. Ha az első pillanatban nincs hatás, én már nem gondolkodom. Új füzetbe szebben írok. **Piros**... meg a **bordó**... az **ezüstön**.

Szenvedély! Húsleveszag. Tele fóbiákkal. Kovácsoltvas kerítésekről beszél, amelyekre rózsát lehet felfuttatni. — Szétfolyhatna a világűrbe; haszontalan *tartja* az anyagot. Harminc éve vannak együtt a feleségével, és agyalágyult barmot csináltak egymásból.

Berágóbogár.

Hallgass DJ Budai-t, és nézz Tony Ward-ot! — **Attól van háború, hogy a tévében látom.** Kurvakeményen nyomom; nem kell az egészshez semmi, csak egy jó fejhallgató.

Mint egy gyorsvonat, úgy jönnek. — Monoton, gépszerű hang, illatnak a képzete. Megértem a révületben lévőket.

Megmutatja a másik oldalt. Csúnyaság és elegancia. Ókori szexőrültek. Minden nap a valóság. Csodálkozó. Nagy név vagy nem?... Fiúk csókolóznak. Mindig álmos vagyok. Ki, melyik politikai él mentén stb. Időrablás. — Le kellene mentenem Ward életét... Két perc. Más. Szempilla.

Ha valamitől hányok, akkor az a családmódel. — **Ez olyan buta, mint egy másik.**

Sok étel – rossz élet. Bármiről bármi; már nem is nyilatkozom. **Néz a szerencsétlen, mert létrehoztam.**

Elvi kérdést csinállok. Mintha nem szeretnék rosszabbodni. Önismeret. Háttérzöngé. Megosztottság. Addig nem akarok meghalni... Hangzásboldogság. — A művészet...

Ha hülye, akkor kell hagyni pihenni! A csodálatos vágyódás.

Nem hinném, hogy van bennem optimizmus. Gyere, gyere!...
Nem kötök kompromisszumot minőség tekintetében! Ezer meg
ezer nyavalya. **Hátborzongató. Kifejezetten szórakoztató.**

Elkészik, elbújik. Felüti a fejét, karriert csinál, aztán távozik.

**Süteményreflex. Bármitévő. Férgesebbje. — Negatív
alkotóerő. Középkori „nőtartás”. Nemi szerep.**

Öngyilkos merénylő. Kedvetlenség.

Viselkedépszichológia; visszatérő motívumok.

Negyven év.

A rajzaim szórakoztatnak. Tulajdonképpen rendes barátaim
vannak. — **Hagyjál már S u b m i t W o l f!...** Nem kell évdni!

Nem hiszek Magyarországon. Elsekélyesíti az embert.

Csurgatom az információkat jobbra, balra. Kapaszkodik az

agyam tennivaló után. — **Tűzfal mögé
bújnak.**

**A fejlett társadalmak nem szeretik a
hajléktalanokat, mert iktathatatlanok.**

**Elektromorfológia. Szentély. Semmi sem olyan, mint
amilyennek jósták. Legyen pár eszközünk!...**

Csodabogarak vagyunk. Undorodunk egymástól. —

Mindig elfeküdt a járdán. Gótikus. Szétfeslő.

**Későkultusz. Eklektika, kelet, meg bármi. Ez is
csak egy korszak. Rajzlap, rácsos vonal. Irodalmár**

**bolondok, fáradt képi elemekkel. Közben meg
alkoholisták és nemzeti alapokból táplálkoznak,
várják, hogy portréműsorokat csináljanak róluk.**

**Odaállnak a kamera elé, és félig részegen
elmondják az ezer éves verseiket.**

Megnyugtat. Nem vagyok gondolatilag motivált.

Krumplispogácsa. Harapni. Holdra kilőni. Marsra. Hangkártyát
próbálgatni. — Viszolygok. Régi kép. Szürrealizmus;

vadászjelenet. Mint ahogy a zenében... a felvezetés után a
lényeg jön. — Fedezzék csak fel! Harc vagy arc?

Pszichedelikus fogyasztás. Bármi, csak legyen benne élénkítő.

Rendszerezett kaotizmus, kölcsönkapott idő.

Csak nyitva van a szemem, de nem látok semmit.

Hagyom menni tovább. Legfeljebb *végzek ellenőrző összegek*. Magam szabom meg. És ez megnyugtat. Az öngyilkosjelöltet már ez sem érdekli. — **Megtilthatjuk-e a halálraítélttől, hogy humorizáljon?...**

Húsz percet ellopok. Örületben vagyok. Akár el is lebeghetném. Mintha nem lenne esély. Kényelmetlen. Különböző képek jelennek meg. Blues. A lényege éppen az, hogy olvadjon bele a környezetébe. — Elégedetten iszom az italt.

Esztergályozáshang. Élet és halál közt!... Csak vendég; nincs közöm hozzá. Segítettem felvinni a csempét. Fázom; bizonytalanság. *Álmos, fáradt.* Meleg ital; kilyukad a gyomrom. Úszkál le-fel.

Gondoltam, kísérletezzenek. Borzalomizmus. Egyszerűen csak a művészettel... Ne váljak alkoholistává. Elvont okoskodás. Bárki lehet elviselhetetlen. **Már előre félek mások temetési lehetőségeitől.** Leülök és megpróbálok lebegni. Jól eldiskurálok velük — zene közben.

Semmi. Világoskék. Bizonytalanság. Bizonyosság. Magam világa. Három hónap alatt százvalahány. A szétszóródásra esküszöm. Könnyed felület. Elhagyom a sztenderdeket; *voltam eleget grafikában.* — Jönnek az állatok... A szemekben találok valamit. — A hideg is... Kellene választ adnom?...

Bármí. Tulajdonképpen itt, kint ülnek és... **Be kellene őket ültetni a földbe, hogy szép, nagy fa legyen belőlük.**

Össze; nem szét. A világ úgyis tágul. Mindenből kicsit többet, jobban.

Képesek elhinni, hogy a barátaim. Őszinteség?...

Már lehetne kétezer-kettő, mert unom, hogy kétezer-egy van.

Hát persze, hogy szarráavágott mindenkit maga előtt; felvállalta a tudatalattit! Kontrasztos R. meg Dali közt kapcsolgatni. — Van bennem valami vagy nincs?... A könnyökömön jön ki a *Hallucinogén torreádor*. Dalit még ki kell „végezni”...

Én megelégszem azzal, hogy csak magamat adom.

Sokat ettem, rosszakat álmodtam.

Ráállni egy rugós kilövőre és irány!... Nem szeretek fázni.

Azt a rohadt napszemüveget mindig elfelejtem felvenni. Mondjam, hogy jó?... — de nem! Részleges. Viszont az egyszerűség könnyen igazolja. Leosztott felület. Egy tanulmány. Kellenek a mérőeszközök. Kemény ritmusok. A művészet az intelligenciával együtt jár. Kurva hideg... Az égetett fa szaga.

Van valami jó. Nehéz kilépni. **Lehetek önző. Kéjelgő. Pszichopata.** Három dimenzióban. Kis megnyugvás. Minden — viszonylag. Bármeddig képes lennék. Ki tudja, talán a fejfájásgyógyszer?!... Kémia. Saját magamtól kapok erőt. Néha jó megfürödni az eredményekben. Rohadt depresszió. Van minőség! Ki merek állni! Tiszta, intellektuális küzdelem.
Kevés olyan nagyszerű művész volt, mint Dali.

Kis falevél. Nem lehet tudni pontosan, hogy szociálisan vagy anélkül. Másmilyenség. Idiotizmus. Életkényszer.

Magas. Néz, nem túl lassan.

Mindez csak azért van, hogy az agyunkat elszórakoztassuk.

Kiber-tér, mint múltó gondolat. Leesik a fejem. — **Friss, fiatal, nagymellű.** A sziámi harcoshalam imádja a szárított kukacot. Nekimegy, döfködi, megküzd vele. — Itt nincs semmire alternatíva.

Esetleg... kőszobor. Ősi. Voltak elődeink. Nem ismerték a szemüveget.

Van, ami kerek. A mozgáskoordinációsak. Intézetben, jó melegben. Meg lehet ismerni a kézírásukat. — — Örület. Elgépiesedésért.

Egyszerűen csak szép. Sötét vagy nem? Mögöttes szerkezet. Irodalom, képzőművészet. — **Ha érezték a pénzszagot, kellemes hétvégét kívántak.** Nem tudok vihogni a rossz poénokon. Tomi mondja: +depresszív+.

Archiválni. Lassan belefolyok. Lefényképezem.

Óvatos, sunnyogó diszkréció.

A fene se tudja, hol van ennek az egésznek a vége... Tiszta értékrelativizmus.

Gyakorolják a demokráciát, a média meg pénzt zsebel be.
DE AKKOR IS A MI KÖZEGÜNK!... Nem bánom;
szeparálódjunk! Talán kialakul egy új párt. Közös sírás.
Hülyék!... Belenyomorodás.

Ébren alszom. Mindenből kiábrándulok. Semmi sem elég.
Kétszer mondja, hogy „én a magam részéről”. Talán egy
nagyvárosban, valami öböl partján... Vagy meleg kávézóban. —
Fel sem fogjuk azt, ami van, és máris rohanunk egymásnak. A
SZAKASZOSSÁG JÓ! Baltával fejbe vágni. Úgyis nemzeti
eszköz.

S. MP3 felől érdeklődik. Jönnek az ünnepek, hogy megint
kiforduljak magamból. Ez az egész idealizmus? — Itt ezek a
kedvezőtlen jelek... Kis hangulat; gyakorlom az öregkori
leninnézést. A végtelenségig kell hangosítanom a zenét.

Áldásos. Rohanás. Semmi jövőkép, de azért érdekes.
Szeretek a füzetben új oldalt kezdeni. Csupa játék.

Igaza van L.-nek! Azt gondol, amit akar. Ellenpont. Progresszív.

Modigliani. Vonósok, meg minden. Az. Az. Gyomorégés.

Mindenki védi a magát. Fárasztó kötélfűzés.

Tudod, hogy idő nem múlik el nyomtalanul, valamivel kijövök?!...

— **Olyan bűdös vagyok, mint egy erdei medve.** — — A
változatlanúságoktól egyenesen bőrrákot kapok. Korábbi
logómtól kilencszer elaludtam. Őszintén szólva, a rumos
cappuccinótól nem vagyok elragadtatva. „Szíves” legyen
„hazamenni”. Pedagógiailag sérült a rendszerem. Mivel tudtam
volna vigasztalni a K.-t? — **Mondtam, hogy bonyolult világban
élünk. (Tartsa magát ébren!)** Persze, a türelemmel sem lehet
visszaélni... — **S e g í t s e n v a l a k i !...** — Minek, áh, hát
nincs ízlésük. — ... — Tehetséges zenészek. ... Undorodom a
tárhelybeteléstől. — **Sosem nélkülözhetem mások jóindulatát...**
— — Fogykúra? — És mi van, ha a pék csak kajával tud
fizetni?...

Kedvenc foglalatosságaim közé tartozik, az arcképemből bármi
rondát csinálni. — — **Érdekes, a pesszimizmusomat nem
élem meg pesszimizmusnak, viszont másé átragad rám.** —
Kényszeres vagyok; akkor is visszadugom a fejhallgató
zsinórját, ha nem szól semmi. — Mintha a romantika jólesne.

Azt hazudtam nekik, hogy szépek; közben meg nem is.

Nézni sem bírom azt, ami elmúlt!... Véletlenszerű szekvencia. Bármí. Bármí működjön. Rohadt tél. — Éjszaka. Furcsa szokásaik vannak. — — Arisztokrata csak művészetpártoló lehet. • Miró; micsoda gazdagság!... • Jönnek-mennek az összetevők. • Egy időben Modigliani volt a mindenem.

A hajléktalan vajon miként értékeli, hogy frisslevegőn van? **Az E. cég ügyesen összegyűjtötte azokat, akik se felülre, se alulra nem akarnak kerülni.** • Mindenért pénzt kérek! Üres körmondatok. • Remélem, hogy az I. Q. púpnak az északi lejtőjén vagyok.

Adventi koszorú a lakótelepi ajtón.

Nem tudom, hogy mi a kötelességem. Gyors zenét!... Idealizált figurák. •• HITELTELEN ••

Kezdek új témát... Nem szeretek fájni, kitaszítottságtól félni. — Meg kellene keresnem az M. M. kazettámat. Felemelően destruktív. Állandóan az volt a kényszerképzetük, hogy betörő vagyok. Pedig csak sísapkás. Dögök. — — Lassú, lassú--- K. mondja, hogy nehéz... — Hát nem izgalmas?... Ja, így jó ez a közeg, meg minden, de... itt ez az élettérsík... jön-megy egy-két... karakteres, szociális... lakmuspapír. Öngenerálódásban. Hozogatják a bibliát, mutatván, hogy milyen rendesek. Képeset is. (Abban jobban lehet követni az eseményeket.) • Meg akarok lépni!... Szintetikus lettem. Hitetlen. •••• Tényleg! Árt a morálnak, a közjónak. — Tanulási fázisban vagyok. Nem vagyok egy minisztertípus. A hideg ellenedolgozik az akkumulátor működési készségének.

Ezeknek a jópofa, kis bogyóknak (•) a billentyűzetkódja: (bal) ALT + 0149 (a numerikuson). •• Kicseréltem az akváriumban a vizet (nehezen szántam rá magam), de a hal nincs meggyőződve a változás szükségességéről. Szemmel láthatólag furcsállja a holdbéli tájat. Nézegeti a növényeket. Mintha keresné a kellemes pontokat... — Meglesz ez tán is!... „Na, mi van Jocó” – mondogatom neki. Kap kis kaját erre a stResszre...

„Így van, meg úgy van” — bólogatunk minden hülyének. Fogyasztók, és ez tökéletesen illik rájuk.

A meztelenséget fokozni. Egy szuperszonikus weblapon töröm a fejem.

Bármí hiteltelen.

Érdekes, hogy a „fej a fájem”-nek nincs értelme, de a „fáj a fejem”-nek van!... — Szerintem aki nem bolondnak születik, a vége felé azzá válik.

Ma (2001.12.10.) tudatos (digitális) azonosítóként
megszülettem: **art29c**

Tél. És minden, ami vele jár. Rájöttem, ha nem alszom éjszaka,
a reggeli kép groteszkebb. **Későközépkorú, az élénk rúzs a
fogára kenődve; kérdezi a férjétől: „borotvát veszünk?”**
Álcsúcs hiány. Áporodott *szájkávészag*. Puccos nő kabátban,
felsőbbrendűséggel. A másik billegteti, kapkodja a fejét;
lazaságot játszik. Hippster. — Sütőtök. Megsütik, édes lesz, és
meg lehet enni.

Tökfej, tökfej, tökfej — mondogatom magamban.
Szokások?...

Pont valami ilyenben spekuláltam, amikor megtaláltam a sütit a
hűtőben.

Szociális gondatlanságból, hogy fagyhatnak meg emberek
kétezer-egyben, nálunk?... — Kihűl a testük, mert a hideg télen
nem jutnak olyan térbe, ahol túlélhetnének.

Felfoghatjuk könnyed gyagyaságnak. — Különböző
tengelydőlések és fénybeesési szögek miatt (bár egyik a
másiknak következménye), ilyenkor hamarabb sötétedik, és a
kukázó zseblámpát használ.

Választási lehetőség; a pedagógusgyerek hitoktatásra jár.
Természettudományos felismerés.

A másik ember felett érzett fölény: „tudok olyat, amit ő nem”.

Hogy én, egy harmadosztályú zakóban aláírjam a
házasságomat?!... — teljesen kizárt.

Ezt a hideget csak valamilyen trükkel lehet elviselni; öltözködés,
italozás stb.

Nem találom a kazettáimat. Hiszek a rövid életben. Vigasztalan;
akár az emberiség át sem mentheti magát; Nap kitágul és vége.
Igazuk lesz a pszichopatáknak.

A halottak relativizmusba kerülnek.

Küzdelem a pénz után... Segíti az önértékelést. —
Előregszik, elunalmasodik...

Piros tűzfal. Szükségszerű egocentrizmus. Felelőtlen
felelősség. — Richard Brautigan meghalt...

Fejhallgató recseg; a csatlakozónak ellenállhatatlan vágya az
oxidálódás. A természet kéri, de nem adom. Igaza van K. Gy.-
nek: *elmélkedés*. Vissza kell térnem M. M.-hez. Tél. **Érdekes, a
medve hidegben alszik és nem eszik; én fordítva; készülök
a nyári álomra.**

Ez az egész tiszta röhej; minden tele van szokásokkal;
genetikaival vagy felvettel. A kacsacsőrű emlős, hogy lehetne

kacsacsőrű emlős, ha nem viselkedne aszerint?...
Önmeghatározás, létből adódó kifejezés. Az oroszán írja
életművét; elfogyaszt pár gazellát.

**Jönnek idegesítő emberek; ha meg
nem, akkor ott a lehetősége.** Állandóan
kérnek valamit, bajuk van; unalmasak, sztárolják magukat, mert
ilyen magazinokat olvasnak.

Érdektelenség. Inkább irányultság. Időtlenség. Lesz valami
kimenet. Kényszerű állapot. Érdekes rákészülni. Iszonyú
adattömeg. Térkép és kerítés. Lehető legnagyobb hatékonyság.
— Engem már mentett meg. És a pénz!... mint működtető. Élet-
halál? — Igen!

**Rohadék, tahó családban nőttem fel; ahol mindenki a
végtelenségig gyötörte a másikat.**

Funkcionálva. Hibázom? Ellenfeleim becsapnak? Csak
naturalisztikusan!

Élettérharc. Semmi érdemleges. Az idealista idióták *karácsonyt*
emlegetnek. A rádióba betelefonálnak. Nehéz eldönteni, hogy a
műsorvezető vagy a hallgató...

Hagyom áramoltatni magam. Lógotom a testrészeim.

Kultúrájában. Öltözködés, beszéd, felfogás; szélesebb
értelemben vett közösségi gondolkodás.

Ideológia. Szeretnek odatoporogni valahová és elnyavalyogni.
Nem engedem át a populárisat. •• A világoskékben van valami
optimizmus. Jönnek-e még olyan idők?...

Határoló pont egyén és Univerzum között. Örvénylik itt minden;
csak hisszük, hogy valami a miénk. A fogorvosnál kijövök a
közönyből.

Már annyira fáraszt a téma, hogy bele sem kezdek.

Eleget, eleget. A szemem sarkából figyelem őket. Nem értem...
nem, nem értik! Gyűlölet, megvetés. Csoportokban rajzanak.
Egyformák.

Reménytelen... A mocskosságot nem lehet elég nagy
léptékben mérni.

Kétszázkilencezer... Mellette és ellene. Tiszta cél. Cirkusz.
Amint érzem a tehetségtelenségét, emelkedik a fizetése. —

Fenyőfát cipelnek. Nézegetik, méregetik. Kinek ilyen,
kinek olyan előképe van az üggyel kapcsolatban.

Kicsi belső nyugalom. — **Tartjuk, tartjuk magunkat, aztán
kiesik az egyik fog, majd a másik, a végén meg összedől az
egész; és kénytelenek vagyunk kimenni alóla.**

Minden hiteltelen — és ha bármi másra gondolok, elálmosodom.

Ezt a nőt egy expedíció elvihetné... Állandóan az ételkészítésről beszél. A tojásfehérjénél tart. — Lennék inkább gyümölcs, ribizli!...; halott vagy elmebeteg! Le- és felviszi a hangsúlyt; folyamatos. Jó lenne egy úrkapszulában aludni pár napig, keringve a Föld körül.

Valami van. Ívek, meg satöbbi. Kellemes egyveleg. Személy.

Csukd be a szemed, és meglátod mi a valóság! •• Keresztény kultúrkör; mind ugyanazt fűjük; mint az araboknál az arabok, Ázsiában az ázsiaiak. Tudok elvonatkoztatni.

Akár egy évet is kibír. Láthatatlan sugarak. És mindig a második vizualitás... Talán félénk!?... — Nem is érdekes. MŰKÖDIK!... — HOGY LEHET EZT ÉRTELMEZNI?... HÁLA VAGY HÁLÁTLANSÁG?... Igen, az ember ne legyen képmutató! A továbbvitel felerősít. Ott valamiféle áramok vannak; működnek. Némely összefüggések találkoznak, meghozzák a döntést. • Melyik? — Kommunikatív. Áttetsző. Igen! Egyértelműsíthető. Bár...

Régi zene; nemigen mozgat meg.

Kicsit kezd fokozódni az őrzöngés. Fájogat a gyomrom. Megtaláltam az M. M. kazettát. Rajzoltam magamnak egy arcot; azt nézegetem. Mocskos, rohadt egyformák. Undorító alapállapot.

Elfogadom amit mondasz, de bármikor felhasználom ellened.

Becsukom a szemem, és ugrom a térben. Fáradtan igazán relativizálódik. Irreverzibilis. Félálomban. Látogató?... Szétszóródás. Nyíltan megmondom.

Nincs semmi előjel. Folyton elálmosodom. Kitöltőzene; diszharmónia. Virtuális létem. Egynémely összefüggés!... Minden fekete. Elnagyolt meghatározás.

Az önállóságnak a legnagyobb ellenszere: a családmódel. • Szerintem a galambok nem tudják, hogy karácsony van. Fent, a dróton, meg a háztetőn fáznak, járkálnak. Felemelték a tollaikat. A levegő jó hőszigetelő. Sima hétköznapiak gondolják. Évszakkövetésben. Nyugalom, tavaszvárás.

Új aláírással élvezet a levélírás.

Meghalt?... — Hát aztán!...; itt hagyott egy csomó remekművet.
© Most kicsit léptetem a zenét... Anakronisztikus csavarásban.
Belső ellentéttel...

Egynél több... — hogy mi?... Rokon beszélgetne. Lejárt, mint egy buszjegy. Felőlem be is lephetné a penész. Gótikus.

Nem!; inkább koldus a tizennyolcadik századi Angliában.
Etalónja a közepszerűségnek.

Megnyugtató távolságban az ezredfordulótól. Pár üstökös, napfogyatkozás. Szűk csatorna.

Látom, hogy mire van esély és mire nincs.

Étel. Senkihez szólhatóság. Monoton közlés.

Szépen pozicionál. Életképtelenségek. A műsorvezetők egy idő után meghülyülnek. Tökéletesen közömbös vagyok az erőltetett politikával szemben.

Tükörkép vagy árnyék; közte a vonal. Eltereli a figyelmet; ez az írók sajátja: szemfényvesztés. Bábjáték.

Füzet helyett tolltartót vettem elő... • • Elég motivált vagyok, mert állandóan fáj a fejem. Entrópia.

Látok is, tudok is. Jó lenne egy másik nyelv, hogy átvittebben lehessen fogalmazni. Alap-alkalmazkodóképesség. Aki nem olyan, olyanná válik. Társadalmi nyomóerő. Nem kérek belőlük. Most.

Tudatosság?... — Igen! Sodrás ellenében. Úgyis megoldódik minden... Kaotikussá tesz... Lázadás a rend ellen?...
Alulműködés?...

Viaszos arcú; az életét egy önkormányzati alagsorban dolgozta le, mint fénymásoló-kezelő.

A magyar közigazgatás önmaga groteszkje.

Megpróbálom kitolni a halálomat.

Szánalmas az egész!...

Apjuk hagyatékát viszik tovább. • K. rendre bepróbálja magát valahová. Egy ponton majd találkozunk. Pesszimizmus. Kétezer-kettő. Egybefolynak a vonalak. Nem nagyon lehet látni. A műkincsek árulkodnak. Szemét szivárog be mindenhonnan. Ecetes hagyma... Látásmód hiány. Milyen lehetett az ókori Rómában?... Vergődés. Nincs előjel.

Cs. mondja, a börtön tartósítja az embert. • Elvszerűség nincs. Félrészegeket hallgatni a legrosszabb. Polgárság? Idealizmus. Normális szörnyetegek. Húsevő, vérzabáló dögök. Az eszközök változnak. Gladiatorizmus. A rendezők pontosan érzik; tűnnek el a steril jövőképek. **Robbanjanak fel! Toleráns vagyok; negyven éves. Érdekes, az újszülött milyen jóhiszemű!...** Köznapias.

~~**Rohadt-rohadás.**~~ Fejlődéelmélet?... Gyűlöletpszichológia. Szeparálódás. Nincs. Hogy mi?... Amit szeretnénk. Darwini felsőbbrendűség, etikai érzék.

A boltosnő úgy csinál, mintha szívességet tenne. Moslák zöltség, stabil ár. B. a korszakot hibáztatja.

Valami csak kivirágzik ezen a trágyardombon! — Íme az optimizmusom.

Nem is gondoltam a fegyver lehetőségére. Nyitottan, szabadelvűen.

Mindent magyarosítanak. Semmi, de semmi. Kicsit fent, aztán jön a romlás. Hullámos szerkezete van, mint a fénynek. Zárok a radiátoron. Az énekesnő önbizalommal terhelt. Öt perc.

A kritika az enyém. Hűsítő. < ●●●●●●● — a jel megeszi ezeket. Lefüleltem a gépet; lefagyásra készült. Kirepülni valahová. Megőrizni a nyugalmas pillanatokat. Merengeni, lebegni.

Koccannak a golyók. Idő elpereg. Közös végkifejlet. Nem tudok elszámolni. Hallgatom a zenét.

Milyen hely az, ahol tabuk vannak?... Csak a kólát akarom.

Még... hangosan... se... hallgatom... Kérdezni kellene a drogosokat, alkoholistákat. A szomszédok nem jönnek ki egymással. Egyre csak élénkítőt kívánnék. Zöld tehén. Kilépni.

Fasizmus. Becsukom az érzékszerveimet, hagyom, hogy hasmenésem legyen.

Állandó oxigénhiány. • Folyamatos hányinger. ...
Meglehetősen mocskos rokonaim vannak. Megtaláltam a zenét, a rádiót... Kérsz belőle?

<http://www.stationdirectory.com/stations/F0F40DD8.rdl> Tele vagyunk előítéletekkel. Kemény dobritmus után valami hárfazene; megint kihagyom a betűket. Illúzió?... Alulmúlás.

És rohadtul nincs semmi, csak kínlódás, folytonos kikényszerülés. Hogy mi?... Öt perc. Szar. Szemétben hempergők. •• Egyértelműségek. Minden tévéműsor belezuhan önmaga szabályszerűségébe. Testközelben az ízléshiány. Nyúlketrec-szag. Totál misztikum. A lány tartja a száját... Elvonja a figyelmem. Adok az eszköznek tíz percet... Tony Ward mindig hozza magát. Megtöltök pár kazettát. Hihetetlen!... a képek között jön a zene. Ha terhelt, hullámszik. Virtualizmus.

Hess!... — agyamból a rossz gondolatok. Degas micsoda képeket festett!...

Békés menedékhelyet találnak bennem: a sajt, a hagyma, a margarin és a kifli. © Pedig szeretek csinálni valamit, és mégis... Teóriák. Minden... Nehezen szembesülök... Bontom a fogalmakat... hallgatom a panaszokat. • Megint nem aludtam át az éjszakát. •• Delacroix lehet, hogy tovább jutott a mozgás tanulmányozásában?...

Sötét hideg; a házak jól belenyúlnak az égbe; világítanak az ablakok; üresek az utcák. Politikai reklámfecsnin fény, boldogság; elégedettség. *Titanikos* békeidő. — Gyűlölködés, bezárkózás.

Letícia a neve. Orientációjuk.
Evés-ivás, gyerek-család.

Képes vagyok kutatni. Határterületek. *Magamramaradottság*.

Nem kívánok mindenkinek behódolni. Nevetve vagy nem?... Zárkóztak. Hatmilliárd ember akar túljárni a másik eszén. Mélység.

Gépszerű, unalmas, periodikus.

Én el tudnék lenni az ezer év előtti állapotban. Hegytetőn, favázas sátorban, erdő közelében, sámánizmussal. Kifeküdnék a fűre, és figyelném az eget. Szétteríteném a kezeimet.
Pörgessen a földgolyó. Érezzem, hogy azonosak vagyunk. Egy test, egy lélek, egy anyag.

Se szín, se forma. Csupa tagadás. Kis háttérzörej. Irritáció. Pár év, és kész; megszűnik a viszonyrendszer.
Figyelőállomások. Sötét ablakok.

Mosó. Hatalmas gépterem. Anyag. Vegyszer, forró víz.
Vaskor. Szétesett arcok. Művi hanglejtés.
Gy. nem volt képes egy önéletrajzot megfogalmazni.

Mint történés. Hamis, ahogy kijelentem. Érdekes, sötét gépkorszak. Közelítés. Az, ami.

Átszívtam a kereszténységet.

Már csak ilyenek. Mindenki fájlalja a maga életét. Többet szenvednek... Eleve borzalmas. **A világűrbe!...**

Ideák, meg ez. Vergődés. Majd a művészet pótolja!... Betegség, rosszallás. Filozófiai háttér. Senki nem irányít semmit.

Ázott csirketoll. Digitális fazék.

Idiotizmus. K. az itálnak a hatása alatt. — dUPLAFALU ÜVEG MÖGÉ. •• Ha nem gondolok a jövőmre, nincs *hideglelés*.

Egypár év... Szoros környezet. •• **Beszívom a levegőt és kifújom; ez legalább működik.**

Ócska előképek, irodahumor. — Nincs itt a magnóm... Ismétlődő ritmus.

Jár át a környezet; azonos vagyok... Esetleg meditáció?... Külső számalom. Semmi sem változott vagy harminc éve. — Pontosan ugyanaz a szag, mint az öregapáméknál.

Egyszer majd, amikor belefejelek a billentyűzetbe, és *vér fog folyni* a fülemből, magam felett azt fogom mondani: „eddig tartott”; — és szép lassan benövi a fű a digitális munkáimat.

És hogyan tette volna meg!... Aki a saját fogát kihúzta!?... Ott, a temető buszmegállójában. •• ***Ijesztett meg már telefon?...***

Két napja fogózom, és már híztam is két kilót. — — Csak mindig egy lépéssel előrébb járok a problémáknál!...

Céltudatosság. Az arisztokratagyerekek szeretnek búvárkodni, aztán amikor lenn rekednek, van probléma. Növelik a halandóságukat. — F. az elmúlt évek alatt sem tanult meg szebben beszélni.

Még a szagát sem bírom az olyannak, aki a specializációban odáig jutott, hogy a buszon csak egy bizonyos székre képes leülni.

Csupa szöveg. Talán találkozunk a *jövőben*?... — Nincs misztérium.

Van rajta szemüveg. Néz. ***Ördögi önállóságot testált rá a természet; kénytelen maga felfogni.***

Próbálom tompítani a tollam hegyét... Európai kultúra. Vihogó kurvák. — Egy tápegység és én.

Dokumentumfilmben két lány öltöztette a halott apját... néhány levél...

A takarítónőktől önéletrajzok kérnek. Kitalálom a szabályokat. Ugyanaz ezerszer. Felvett, rossz szokások. — Álmoság. Savanyúságillat. Amatőrség. Teleiszom. Émely. Erős hang.

Vírus. Jelenlét. Távozásra ösztökélés. Hobbi. Egyik távolítja el a másiktól. Micsoda segítőkészség!... Semmi piacfeltés.

Szedegetem, szedegetem. Szép íróeszközök. Iszlám téma. —
Mirót nézegeti... aztán továbblép. ...Renoar. Annyi helyük van,
mint bármi másnak.

R. megfejtette. Képernyő, óra, papír... nézésforgó. — Lassan
jár. Zöldül az akváriumfolyadék. Buddhizmus.

Töltőceruzák. Kisebbségi komplexus. Semmi nem telt el a
gyerekkor óta. Az átfogó elgondolás várat magára. Ki az
aljasabb? Alkalmazkodás.

Kölcsönkérésnek a szentélye. Esztétikai kérdést csinálók.
Nézek jobbra-balra. Tiszta függőség. Állandó változás. Erdők,
fák... felettük a Nap. Fülledés. Mindenki ragaszkodik valamihez.

Profilból ugyanolyan, mint egy ember. — Valami arab zene.
Elfelejttem bekapcsolni... Fénytörés. Szépírás-gyakorlás.

Induljon be kinek-kinek az asszociációs folyamata. Állandó
stratégia.

eGY PERSPEKTÍVA. Melyik évek?... — Marxista tanok. *Hány
millió koldus országa?....*

Szépen a betegség felé. Becsukom a szemem, és jobbá válik
minden. Állandó értékek — étel-ital. Életutak. Megszületnek,
reménykednek, aztán nem jön be. Visszafelé elágazó nincs. —
Elvinnyogunk. Dekadencia. **nyitva hagyom a számat.** Érdekes
összefüggés. Felfogás lehetősége. Gyűrődés a papíron. Mintha
nem tágulna eléggé... Mi, most, itt a pillanat?... Befogadás-
tudat-önhatalmúság.

**Rabszolgát csinált belőle; önjáró kezeslábast. —
Elimádkozzák az életüket.** — Némi töprengés és... evés.

Mintha belecsúzliznék az égbe... nem jön válasz. Több
szálon látom, hogy ez a kétezer-kettes év **szarabb**, mint vala.
Mindenki keményebbre kapcsol.

Vannak jó értékek, régiek, és jó, hogy ez így van. Itt csak
ézelmileg lehet valahogy kibírni. Ronda, mocskos szavak...
Társadalmi visszafogóerő. A szélsőségek nem helyesek. **Kurva,**
kurva, kurva. Tisztán, indulati alapon. **Ki az eredeti**
környezetből, be egy másik összefüggésbe... LÁZADÓ
NÉZETEIM VANNAK!... Krumplisztasztaszag. Leolvasom az
órámról, hogy hányadika van. Készíték italt, meg minden.
Nekem is megjár!... — Szarok rá! **Izzadtbőrű, pénztelen fasz**
vagyok.

Nincs semmi különös, és mégis egy csomó ember nem tud
elboldogulni. Templomba járnak, meg egyéb helyekre
menekülést keresve. Elég szép társaság bassza el így az életét.
Néznak bambán a buszon, mert kellőképpen kimosták az
agyukat ahhoz, hogy ne legyenek keseredettek. •• Az a rohadt

túlnépesedés!... A végén majd egymást fogjuk felzabálni;
kannibálok leszünk megint. Beleharapunk a másik kezébe...
hogyan csökkentjük a lehetőségeit.

Magam szabta (adta) lehetőségek. Csupa szolgálékúság.
Családmodell. Szűkebb-tágabb környezet. Elektronikus jelenlét.
Egyszer jónak kellene lenni a...

Idegesség, rángatózás; magyar alaphangulat. Ki, miben
vállalkozik.

Fintorgok, és közben arra gondolok, J. miért és hogyan?... Autó,
pénz, étel. — Haladunk a sorsunkkal párhuzamosan; néha át-
átnézünk... Szép, kis életív.

Csavaros címek, és majd megtaláljuk egymást. —
Kiszolgáltatottság!... Mindenre van elméletem és mégsem.
Mindig elfelejtek...

Berúgnak és szeretnek elviselhetetlenné válni némi vásárlás
ellenében. Tintaszag.

Ronda, önző, elállófülű disznó vagyok.

Minél inkább javulnak a kommunikációs viszonyaink, annál
inkább magányosak leszünk.

Z. meg nem jött rá, ha kijózanodik az élvezetből, minden
ugyanúgy megmarad. Nyer egy fél órát. — Lappangó fejfájás.
Semmi más: túlélés. Szemét.

“Platon kolléga” — mondja.

Tennivalólista. Jó ételek-italok. Foglalt nevek. Jövővárás.

Tele ellentmondással. Kulturális fergeteg. Egyszerűség,
hatékonyág. **Megtanulom-megutálom.** Anyagcsere. — A
szemétóceánon evezve.

P. hozzáállását kénytelen vagyok beépíteni. Képzeletnek
nagyobb szerepe. Vad alternatíva. Digitális nagyapám.

**Visszasugárzom a kényszerképzetüket. Érvetem az üres
papír ellenében. Nem tudott mit tenni, fájdalmasan bólogatott.**
Kapkodás ide-oda.

És az ember persze lusta, nem kapcsolja ki a rádiót, nem tekeri
át másik állomásra...

Össze-vissza kombinálok, és boldoggá tesz a lehetőség. Ezek
itt öldösik egymást. Aki vad életet akart élni, itt van!

Ami nyáron tetszett, ma már nem.

De büdös ez a hamutartó itt!...

